

a) A „Hazudós-e Péter?” kérdésre Péter „nem”-mel felel, hiszen ha igazmondó, akkor ez az igaz, ha pedig hazudós, akkor ez a hazug válasz. Ugyanígy, ha nem neki, hanem a testvérének tesszük fel a fenti kérdést, akkor az „igen” feleletet kapjuk, mert ha a testvér igazmondó, akkor Péter hazug, ha pedig hazudik, akkor Péter igazmondó.

Ha tehát a megkérdezett „nem”-mel felel, akkor ő Péter, ha pedig „igen”-nel, akkor a testvére.

b) Itt sokkal egyszerűbb a dolgunk, bármilyen kérdés megteszi, amelyre ismerjük a választ; az igazmondótól igaz, a hazudóstól pedig hamis feleletet kapunk. Például: „Mennyi $2 + 2$?”.

Megjegyzés. Sok dolgozat közölt olyan típusú kérdést a feladat a) részére, ahol a válasz biztosan igaz, vagy biztosan hamis. Például: „Mit válaszolna a testvéred a „Te vagy Péter?” kérdésre?”

Ha ezt a kérdést az igazmondó fivérnek tesszük fel, akkor az ő hű tolmácsolásában rendelkezésünkre áll a hazug válasz arra a kérdésre, hogy a testvérét Péternek hívják-e, és így az igazság is kideríthető.

Ha viszont a hazug testvért kérdezzük, akkor semmi nem biztosítja, hogy ennek a hazug válasza Péter személyére vonatkozzék. Akár igennel, akár pedig nemmel válaszol igazmondó fivére, ő bármit mondhat – a valódi válasz kivételével természetesen. Például, hogy fivére válasza „Már megint késett a KÖMAL” volt a feltett kérdésre. A válasz ekkor nyilván hazug – még ha önmagában történetesen igaz is.

A fenti kérdés akkor volna megfelelő, ha a testvérek csak „igen”-nel vagy „nem”-mel válaszolhatnának a feltett kérdésre – erről azonban a feladat szövegében nincsen szó.